

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

El pòrtic de la Setmana Santa

Arribem als dies més importants de l'any per a la vida dels cristians. A la nostra societat cada vegada més es parla de vacances de Setmana Santa, fins i tot de vacances de primavera. Però per a un cristià no són tant uns dies de vacances com uns dies per reviu els misteris de la passió, mort i resurrecció del Senyor, ja sigui a la pròpia parròquia o comunitat o bé en aquells llocs o destinacions en els que, merescudament molts passaran uns dies en família i amb els amics, aquells que puguin fer-ho.

El Diumenge de Rams és sempre un dia entrançable per a les famílies, i especialment per als més petits. Tots tenim gravat en el nostre cor des de ben petits l'emoció d'anar a beneir la palma. És una celebració molt popular i concorreguda que ens recorda i ens fa reviu aquella entrada, solemne i sorollosa, de Jesús a Jerusalem, quan era aclamat com a rei per les multituds que portaven llores i estenien els mantells com una catifa per al Senyor que entra a la ciutat.

És una celebració que convoca gran multitud de persones i esdevé un punt de trobada, un atri dels gentils que diria el papa Benet XVI, una manifestació de l'Església en sortida en paraules del papa Francesc. Són moltes les persones que troben en aquest dia una ocasió d'apropar-se a Déu, d'escoltar la seva Paraula, i de rebre un missatge de vida, d'esperança i d'autèntica fe. Necessitem aquests

encontres amb el Senyor enmig d'una societat bombardejada per consignes i eslògans de tota mena.

Per a nosaltres, com a creients, la benedicció de Rams és la porta d'entrada a les celebracions dels darrers dies de Jesús a la terra. La vida cristiana té sentit pel que commemorarem en aquest dies. L'amor d'un Déu que es fa proper, servidor dels altres, que renta els peus, que es dona com a aliment, i que dona la seva pròpia vida perquè molts altres puguin viure. L'amor d'un Déu que és més fort que la mort, i que ressuscita perquè tinguem vida a desdir.

El centre de la vida de l'Església es troba aquí. El centre de tot el que l'Església fa per ajudar els altres, especialment els més necessitats, per formar i acompanyar les persones, i per celebrar la fe a través dels sacraments, tot té aquí el seu origen. L'entrada

de Jesús a Jerusalem és sobretot el pòrtic de tot aquest misteri que es desplega i expressa amb celebracions, processons, via crucis, hores santes, vetlles de pregària, etc.

Us convido, doncs, a viure intensament aquests dies sants. A acompanyar el pas de Jesús per les nostres vides en el «Tríduum Pasqual». A saber trobar algun moment de tranquil·litat per pregar i meditar els misteris centrals de la nostra fe, que fan bategar el nostre cor com a fills de Déu. A oferir-nos per ajudar en les celebracions allà on ens trobem,

perquè són dies intensos i de molta preparació. A viure en família aquestes celebracions i a dedicar-hi temps en un ambient més propici que el que trobem en el bullici del dia a dia.

El Senyor era conscient que la seva entrada a Jerusalem, aclamat amb palmes i llores, desencadenava una successió de fets que el portarien a l'acompliment de la seva missió. El Senyor era conscient també que el camí de la passió, assumint tot el dolor de la humanitat, el portaria a la vida. El Senyor sabia prou que l'amor i la misericòrdia de Déu són els únics camins per salvar aquesta pobra i dissortada humanitat.

Siguem conscients nosaltres també del camí que iniciem aquest diumenge i que ens portarà a celebrar en la nit de Pasqua la Resurrecció del Senyor. A tots us desitjo que tingueu una bona i fructífera Setmana Santa!

ACTUALITAT

Ordenació episcopal de Mons. David Abadías Aurín

El dissabte 25 de març, Mons. David Abadías Aurín, fins aleshores rector de Sant Vicenç de Mollet, va ser ordenat bisbe a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, i Mons. Josep Àngel Saiz, actualment arquebisbe de Sevi-

lla, foren coconsagrants del nou bisbe, ordenat pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Nombrosos preveres i diaques de Terrassa hi assistiren, així com feligresos de Mollet, Matadepera, Granollers, Caldes de Montbui i Terrassa.

ENTREVISTA

La cura dels ancians

ALICIA MOYA

La Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats han celebrat 150 anys de la seva fundació. Creada «per lloar i estimar Déu» pel venerable P. Saturnino López Novoa i per santa Teresa de Jesús Jornet, la Congregació naixia, per això, amb una missió específica: l'atenció espiritual i material de la gent gran i més vulnerable. La provincial de la Congregació és la M. Alicia Moya.

On teniu presència i quin és el vostre carisma?

La casa mare la tenim a València, però estem distribuïdes en sis províncies religioses. La que formem Catalunya, Aragó, La Rioja i Navarra pertanyem a la casa ubicada a Saragossa. És una congregació actual perquè avui, encara que econòmicament no és aquella pobresa de quan es va fundar, sí que és molt necessària l'atenció personal i espiritual a aquestes persones, sobretot per la soledat en què es troben. Intentem que es trobin com a casa. I és que aquesta és casa seva!

Què rep de vosaltres, la gent gran?

Com qualsevol residència, hem de cobrir uns mínims de manutenció, d'assistència per part d'empleats i germanes, però sobretot el nostre plus és que els donem una preparació per als últims anys de la seva vida, de cara a trobar-se un dia amb el Senyor. Moltes de les persones ateses no són creients, però amb el dia a dia amb les germanes, l'estimació que reben d'elles i el servei que se'ls ofereix fan que acabin els seus dies veritablement com vol el Senyor, aquest és el nostre goig més gran!

Per què ha de servir l'aniversari?

Volem que aquests 150 anys serveixin per donar a conèixer les virtuts del nostre pare fundador, que era molt humil, i la seva tasca potser no s'ha difós prou. Va tenir la il·lusió i la inspiració de fundar una congregació femenina que vetllés per totes aquelles persones ancianes desamparades i ho va aconseguir.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

«Ens ho fas fàcil i entenedor»

Molts caps de setmana els passa ajudant el rector d'una parròquia d'un poble. És seminarista del darrer curs i aquesta activitat el posa en contacte amb el dia a dia d'una parròquia i amb la diversitat d'activitats pastorals que s'hi desenvolupen. «Quan Jesús hagué acabat de donar aquestes instruccions als seus dotze deixebles, se'n va anar a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions» (Mt 11,1). S'hi troba a gust en aquesta mena de pràctiques. Li agrada ajudar en les celebracions de l'eucaristia dominical i donar una resposta positiva a les tasques que el mossèn li encarrega, especialment la catequesi que imparteix a un grup de nois i noies de l'ESO, cada setmana, després de la missa dominical. El grup és participatiu, escolten, pregunten i el seminarista n'està content. Ell s'ho prepara i procura desvetllar interès perquè no sigui només una classe. Sap que és molt important que la catequesi esdevingui quelcom més que una formació. Ha de desvetllar una vivència personal que porti a conèixer Jesús, a estimar-lo i que comprometi en el seu seguiment.

Fa uns dies quan va arribar a la rectoria disposat a dedicar el cap de set-

mana a les tasques que té assignades habitualment, i a d'altres que el senyor rector li indiqués, es va trobar amb un paquet i una nota. En el paquet, una dessuadora. La nota que signava un noi del grup de la catequesi dominical, deia: «Hola! Gràcies per ser, per a nosaltres, un exemple a seguir i per la teva paciència amb tots. Estic segur que seràs un bon mossèn perquè tens moltes qualitats i es nota que t'agrada. Vull dir-te, també, que m'agrada molt anar a les trobades amb nois i noies d'altres pobles. He conegut gent molt amable i molt maca. M'han caigut molt bé els mossens, els seminaristes i els altres nois i noies. Gràcies per ensenyar-me a conèixer més Jesús, a parlar amb ell. M'omple molt saber-lo a prop. Ens ho fas molt fàcil i entenedor. Una abraçada!»

«Manteniu-vos arrelats en ell, edificats sobre aquest fonament, sòlids en la fe que us van ensenyar, i amb una acció de gràcies que mai no s'acabi» (Col 2,7).

El seminarista, aquella nit, abans d'anar a dormir, va donar gràcies a Déu pel grup de la catequesi i per la seva vocació. Li va demanar mantenir-se fidel.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Compartir los sentimientos de Cristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Gracias, Señor, porque nos permites aclamarte como Rey y Señor. Hoy, como ayer, junto a toda la creación, proclamamos ¡Hosanna al Hijo de Dios! Nos unimos a los «niños hebreos», a los habitantes de Jerusalén y a los de nuestro entorno, sin olvidar los elementos naturales que acompañan festivamente —burrito y palmas—, y a los mantos que acogen tu paso.

Gracias, Señor, porque hoy, una vez más, nos dejas entrar contigo en las jornadas de la Semana Santa. La Liturgia de estos días suscita «en nosotros un sentimiento de asombro», pasamos de la alegría del Hosanna al profundo dolor de verte condenado a muerte y crucificado. Nos adentramos con estupor y un hondo sufrimiento. Deseamos acompañarte en tu camino, dejarnos cuestionar por ti.

En un día de Ramos, nos dijo el Papa (28.03.21): «En esta Semana Santa, levantemos nuestra mirada hacia la Cruz para recibir la gracia del estupor. San Francisco de Asís, mirando al Crucificado, se asombraba de que sus frailes no llorasen. Y nosotros, ¿somos capaces todavía de dejarnos conmover por el amor de Dios?». Abrámonos al don del Espíritu que es quien nos da la gracia del estupor. «Miremos al Crucificado y digámosle: Señor, ¡cuánto me amas, qué valioso soy para Ti! Realmente eres el Hijo de Dios. Tú eres mi Dios.»

A nuestra Madre María le rogamos que nos ayude a sorprendernos con la mente y el corazón, que nos alcance tener «los sentimientos propios de Cristo Jesús» (Flp 2,5).

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jn 12, 1-11]. Sant Sixt I, papa, mr.; Sant Nicetas, abat.

4. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Marçalí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escolles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dissabte Sant. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

Comença el temps de Pasqua:

9. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. Missa del dia: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). A la missa vespertina, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marçal, bisbe.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salví, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Flp 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, ¿lema sabaqtaní?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i resuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salm responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, me nean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto le quiere». R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor alabado; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no re-tuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde la hora sexta hasta la hora nona vinieron tinieblas sobre toda la tierra. A la hora nona, Jesús gritó con voz potente: «Eli, Eli, ¿lema sabaqtaní?». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»). Al oírlo algunos de los que estaban allí dijeron: «Está llamando a Elías». Enseguida uno de ellos fue corriendo, cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús, gritando de nuevo con voz potente, exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo; la tierra tembló, las rocas se resquebrajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron y, saliendo de las tumbas después que él resucitó, entraron en la ciudad santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Verdaderamente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Festa d'agraïment a Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quin contrast més gran podem observar en les celebracions d'aquest diumenge!

En primer lloc, fem memòria de l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem, aclamat per la gent senzilla del poble i pels infants. Una festa plena de goig per agrair el que Jesús està dient i fent, la bona gent està contenta i, espontàniament, ho manifesten a Jesús.

Avui nosaltres també podem fer una manifestació d'agraïment a Jesús, sabem quin és el seu missatge i la seva persona i, sobretot, sabem que ens estima. Al seu costat, estem contents i volem aclamar-lo per tot el que ens diu i fa. Podem sentir-nos joiosos com aquells infants, joves i gent gran que a Jerusalem van aclamar el Senyor, tot dient: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

Després, en el moment de les lectures de la Paraula de Déu, es fa una llarga narració dels últims dies del Senyor, de la seva passió i mort.

Els sacerdots del temple i els fariseus creien que Jesús era un revolucionari que engrescava el poble, els convidava a una nova manera de viure i, al mateix temps, contradeïa i posava en relleu la mala manera d'actuar que ells tenien.

Veuen que Jesús és contrari als seus interessos: creuen que el seu missatge no és bo per al poble i saben que, de vegades, va contra les lleis i tradicions que ells prediquen. Per tot això, han pres la ferma resolució de cercar tots els mitjans per poder acusar i eliminar a Jesús de Natzaret. Miren de convèncer el poble senzill i demanen al governador romà que el condemni a mort.

Pensen que Jesús fa nosa, perjudica la seva manera de viure i denuncia la seva hipocresia. Cal fer-lo desaparèixer. Aquesta és la qüestió.

L'Església ens demana que avui llegim i meditem tota la narració de l'últim sopar i de la passió i mort de Jesús, i que ens preguntem en quin dels personatges que hi surten ens podem sentir més identificats.

La diada d'avui posa en relleu unes situacions ben contrastades: primerament, l'aclamació que rep Jesús quan entra a Jerusalem i, en segon lloc, el seu últim sopar i el procés de la passió i mort del Senyor.

Meditem-ho. Així iniciarem la Setmana Santa, i refermarem la nostra fe.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 2 d'abril, a les 12 h. Mons. Cristau presideix la Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i celebra la Missa a la Catedral.

Dimarts dia 4, a les 11 h. Mons. Cristau presideix la Missa Crismal amb la benedicció dels Sants Olis i la consagració del Crisma a la Catedral.

Dijous 6, a les 19 h. El Sr. Bisbe presideix la celebració de la Missa en la Cena del Senyor. / **A les 22 h,** presideix la *Procesión del Encuentro* a la Parròquia de Santa Maria de les Arenes de Terrassa.

Divendres 7, a les 10 h. Mons. Cristau predica a l'acte ecumènic del Sermó de les Set Paraules a la Parròquia de Sant Pere. / **A les 12 h,** presideix la Celebració de la Passió del Senyor, a la Catedral. / **A les 20 h,** presideix el Via Crucis pels carrers del centre de Terrassa.

Dissabte 8, a les 22 h. Presideix la Vetlla Pasqual a la Catedral.

Diumenge 9, a les 12 h. Mons. Salvador Cristau presideix la Missa de Pasqua a la Catedral i imparteix la Benedicció Apostòlica amb Indulgència Plenària.

Calendari

Horari de Setmana Santa a la Catedral

Dijous Sant. Missa de la Cena del Senyor a les 19 h i Hora Santa a les 21 h.

Divendres Sant. Celebració de la Passió i Mort del Senyor a les 12 h i Via Crucis pels carrers a les 20 h.

Vetlla pasqual. Dissabte a les 22 h.

Diumenge de Pasqua. Missa a les 9 h, a les 10 h, a les 12 h, a les 13 h i a les 20 h.

Notícies

Dominica Laetare. El diumenge 19 de març, Mn. Eduardo Pire Mayol, secretari general i canceller i delegat episcopal de Litúrgia va presidir la *Dominica Laetare* a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa, organitzada per la *Schola Cantorum* de Terrassa.

El bisbe Salvador visita els exercicis espirituals. El divendres 24 de març, Mons. Salvador Cristau visità els preveres que acabaven la tanda diocesana d'exercicis espirituals a Caldes de Montbui. Presidí la Missa de cloenda i compartí el dinar amb ells, juntament amb Mons. Javier Vilanova, que n'ha estat el predicador, i el bisbe electe Mons. David Abadías.

El regal de la diòcesi a un nou bisbe.

En el context del final dels exercicis espirituals el bisbe Salvador va fer entrega del regal diocesà al nou bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías, fins ara prevere de Terrassa. Es tracta d'una reproducció en plata de l'*encolpium* de Sant Cugat, que portà com a pectoral el dia de l'ordenació.

Les Filles de la Caritat de la Fundació Busquets renoven el seu compromís. El divendres 24 de març, vigília de la festa de l'Anunciació del Senyor, el bisbe

Salvador presidí la Missa a la Fundació Busquets de Terrassa, dins la qual les Filles de la Caritat han renovat els seus vots religiosos.

Aniversari d'ordenació. A la Missa Crismal es felicitarà enguany Mn. Ignasi Condal Elies, rector de Sant Sadurn de Collsabadell, Sant Joan de Sanata i Santa Maria de Vilalba Sasserra, que celebra els 25 anys d'ordenació.

En la Pau de Crist

Mn. Manel Ametller i Bassets, prevere.

Rector emèrit de Sant Joan Baptista de Matadepera, morí el diumenge 26 de març als 95 anys d'edat i 70 de sacerdot. El dilluns 27, Mons. Cristau presidí la Missa exequial a la Parròquia de Sant Pere de Terrassa.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

El pórtico de la Semana Santa

Llegamos a los días más importantes del año para la vida de los cristianos. En nuestra sociedad se habla cada vez más de vacaciones de Semana Santa, incluso de vacaciones de primavera. Pero para un cristiano no son tanto unos días de vacaciones como unos días para revivir los misterios de la pasión, muerte y resurrección del Señor, ya sea en la propia parroquia o comunidad o bien en aquellos lugares o destinos en los que, merecidamente, muchos pasarán unos días en familia y con sus amigos, aquellos que puedan hacerlo.

El Domingo de Ramos es siempre un día entrañable para las familias y especialmente para los más pequeños. Quien más quien menos tiene grabado en su corazón desde pequeño la emoción de ir a bendecir la palma. Es una celebración muy popular y concurrida que nos recuerda y nos hace revivir aquella entrada, solemne y ruidosa, de Jesús en Jerusa-

lén, cuando era aclamado como rey por las multitudes que llevaban palmas y ramos de olivo y laurel y extendían los mantos como una alfombra para el Señor que entra en la ciudad.

Es una celebración que convoca a gran multitud de personas y se convierte en punto de encuentro, en atrio de los gentiles que diría el papa Benedicto XVI, o en una manifestación de la Iglesia en salida en palabras del papa Francisco. Son muchas las personas que viven ese día como una ocasión para acercarse a Dios, escuchar su Palabra y de recibir un mensaje de vida, de esperanza y de auténtica fe. Necesitamos estos encuentros con el Señor en medio de una sociedad bombardeada por consignas y eslóganes de todo tipo.

Para nosotros, como creyentes, la bendición de Ramos es la puerta de entrada a las celebraciones de los últimos días de Jesús en la tierra. La vida cristiana tiene sentido por lo

que conmemoramos en estos días. El amor de un Dios que se hace cercano, servidor de los demás, que lava los pies, que se da como alimento y que da su propia vida para que otros muchos puedan vivir. El amor de un Dios que es más fuerte que la muerte, y que resucita para que tengamos vida en abundancia.

El centro de la vida de la Iglesia se encuentra aquí. El centro de todo lo que la Iglesia hace para ayudar a los demás, especialmente a los más necesitados, para formar y acompañar a las personas, para celebrar la fe a través de los sacramentos, todo tiene aquí su origen. La entrada de Jesús en Jerusalén es sobre todo el pórtico de este misterio que se despliega y expresa en celebraciones, procesiones, vía crucis, horas santas, vigiliias de oración, etc.

Os invito, pues, a vivir intensamente estos días santos. A acompañar el paso de Jesús por nuestras vidas en

el «Triduo Pascual». A saber encontrar algún momento de tranquilidad para orar y meditar los misterios centrales de nuestra fe que hacen latir nuestro corazón como hijos de Dios. A ofrecernos para ayudar en las celebraciones donde nos encontramos, porque son días intensos y de mucha preparación. A vivir en familia estas celebraciones y dedicarle tiempo en un ambiente más propicio que el que encontramos en el bullicio del día a día.

El Señor era consciente de que su entrada en Jerusalén, aclamado con palmas y laureles, desencadenaba una sucesión de hechos que le llevarían al cumplimiento de su misión. El Señor era consciente también de que el camino de la pasión, asumiendo todo el dolor de la humanidad, le llevaría a la vida. El Señor sabía que el amor y la misericordia de Dios son los únicos caminos para salvar a esta pobre y desdichada humanidad.

Seamos conscientes nosotros también del camino que iniciamos este domingo y que nos llevará a celebrar en la noche de Pascua la Resurrección del Señor. A todos os deseo que tengáis una buena y fructífera Semana Santa.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

